

**DECIZIA nr. 435/2014**  
privind solutionarea contestatiei formulata de  
**X,**  
prin doamna X,  
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de AFP Sector 6, cu adresele nr. x, inregistrate la DGFP-MB sub nr. x asupra contestatiei formulata de **X**, prin imputernicit, doamna X, cu domiciliul in x.

Obiectul contestatiei inregistrata la AFP Sector 6 sub nr. x, il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S6 x emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-S6 x, comunicata in data de **05.04.2013**, prin care s-au stabilit obligatii de plata in suma totala de x lei, care se compun din:

- x lei – impozit pe profit;
- x lei – accesorii aferente impozitului pe profit ;
- x lei – TVA;
- x lei – accesorii aferente TVA.

Avand in vedere prevederile art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata de **X**, prin doamna X.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, s-au constatat urmatoarele:

**I.** In sustinerea contestatiei contribuabila a prezentat urmatoarele argumente:

Raportul de inspectie fiscala si decizia de impunere contestate sunt nule intrucat X a fost radiata de la ORC, potrivit Certificatului de radiere din data de 12.10.2011.

Prin urmare, aceasta nu poate avea calitatea de contribuabil, lucru constatat si pe site-ul ANAF, iar organul fiscal nu are dreptul de a emite decizii de impunere pe numele societatii radiate, contestatara invocand in acest sens art. 17 alin 2 si art. 176 alin 6 din Codul de procedura fiscala, precum si art. 41 alin. 1 din Legea 31/1990.

Intrucat x era radiata nu se mai putea emite o decizie de reverificare, astfel ca in speta nu sunt incidente dispozitiile art. 105<sup>1</sup> din Codul de procedura fiscala, republicat.

In ipoteza in care la data efectuarii reverificarii, societatea inca mai functiona, reverificarea nu se justifica, deoarece nu au existat elemente de noutate, respectiv nu a aparut nicio informatie suplimentara noua.

In concluzie, contribuabila solicita admiterea contestatiei.

**II.** In baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-S6 x, AFP Sector 6 a emis Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de

inspectia fiscala nr. F-S6 x, prin care s-au stabilit obligatii de plata in suma totala de x lei, care se compun din:

- x lei – impozit pe profit;
- x lei – accesorii aferente impozitului pe profit ;
- x lei – TVA;
- x lei – accesorii aferente TVA.

III. Fata de constatările organului de inspectie fiscala, sustinerile societatii, reglementarile legale in vigoare pentru perioada verificata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

In baza deciziei de reverificare nr. x, necontestata, organele de control din cadrul AFP Sector 6 au procedat la reverificarea tranzactiilor derulate, in perioada 01.01.2009 – 10.10.2011, intre X si SC X SRL, societate declarata inactiva incepand cu data de 11.06.2009, conform OPANAF nr. 1167/29.05.2009 si al carei cod de inregistrare in scopuri de TVA a fost anulat incepand cu data de 01.07.2009, care s-a finalizat prin emiterea Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S6 x, prin care s-au stabilit obligatii de plata in suma totala de x lei, care se compun din:

- x lei – impozit pe profit;
- x lei – accesorii aferente impozitului pe profit ;
- x lei – TVA;
- x lei – accesorii aferente TVA.

**3.1 Referitor la aspectele procedurale invocate de contestatara, respectiv faptul ca sucursala a fost radiata de la Registrul Comertului incepand cu data de 10.11.2011:**

***Cauza supusa solutionarii este daca organele de inspectie fiscala au emis corect decizia de impunere contestata, in conditiile in care obligatiile fiscale datorate statului roman din activitatile desfasurate de sucursala in Romania se regasesc, in urma desfiintarii sucursalei, in patrimoniul societatii mama.***

**In fapt**, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S6 x, organele de control din cadrul AFP Sector 6 au stabilit in sarcina X obligatii de plata in suma totala de x lei reprezentand impozit pe profit, accesorii aferente impozitului pe profit, TVA si accesorii aferente TVA.

Prin contestatia formulata de X, prin doamna X, in calitate de imputernicit al societatii mama, X – in reorganizare judiciara, potrivit imputernicirii in original transmisa prin adresa inregistrata la DGRFPB sub nr. x, se invoca faptul ca organele de inspectie fiscala nu aveau dreptul de a stabili impozite si taxe in sarcina sucursalei, intrucat, potrivit Certificatului de radiere din data de 12.10.2011, aceasta a fost radiata incepand cu data de 10.10.2011, in baza Rezolutiei nr. x pronuntata de Oficiul Registrului Comertului de pe langa Tribunalul Bucuresti in baza cererii de radiere nr. x.

**In drept**, potrivit dispozitiilor art. 17 si art. 26 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

„**Art. 17 (2)** Contribuabilul este orice persoană fizică ori juridică sau orice altă entitate fără personalitate juridică ce datorează impozite, taxe, contribuții și alte sume bugetului general consolidat, în condițiile legii.”

„**Art. 26 (1) Plătitor al obligației fiscale este debitorul sau persoana care în numele debitorului, conform legii, are obligația de a plăti sau de a reține și de a plăti, după caz, impozite, taxe, contribuții, amenzi și alte sume datorate bugetului general consolidat.**”

Conform prevederilor art. 43, art. 44 și art. 113 lit d din Legea societăților nr. 31/1990:

„**Art. 43. - (1) Sucursalele sunt dezmembrăminte fără personalitate juridică** ale societăților și se înregistrează, înainte de începerea activității lor, în registrul comerțului din județul în care vor funcționa.”

„**Art. 44. - Societățile străine pot înființa în România**, cu respectarea legii române, filiale, precum și **sucursale**, agenții, reprezentanțe sau alte sedii secundare, dacă acest drept le este recunoscut de legea statutului lor organic.”

„**Art. 113 (...)** d) înființarea sau desființarea unor **sedii secundare: sucursale**, agenții, reprezentanțe sau alte asemenea unități fără personalitate juridică, dacă prin actul constitutiv nu se prevede altfel.”

În speta sunt aplicabile și prevederile art. 6, art. 24 alin 4 și art. 37 din Legea nr. 26/1990 privind Registrul comerțului, cu modificările și completările ulterioare:

„**Art. 6. - (1)** Înregistrările în registrul comerțului se fac pe baza unei încheieri a judecătorului delegat sau, după caz, a unei hotărâri judecătorești irevocabile, în afară de cazurile în care legea prevede altfel.”

“**Art. 24 - (4)** Dacă este cazul, se înregistrează mențiuni referitoare la:  
**(...) c) închiderea sucursalei**.”

“**Art. 37.** - Firma sucursalei din România a unei societăți străine va trebui să cuprindă și mențiunea **sediului principal din străinătate**.”

Cu privire la legalitatea emiterii deciziei de impunere contestată pe numele X, radiată la data de 10.10.2011, Serviciul soluționare contestații a solicitat punctul de vedere al direcției de specialitate din cadrul MFP, care prin adresa nr. 690206/2014, înregistrată la DGRFPB sub nr. 33894/19.05.2014 a comunicat următoarele:

“*Potrivit literaturii de specialitate “prin sucursala a unei persoane juridice se înțelege un sediu de activitate fără personalitate juridică, care are aparența permanentei, cum ar fi extinderea unei societăți-mamă, care are o conducere proprie și este dotat material pentru a negocia afaceri cu terți, astfel încât aceștia din urmă, deși știu că va exista, în cazul în care este necesar, o legătură juridică cu societatea-mamă, al cărui sediu social este în străinătate, nu trebuie să trateze direct cu această societate-mamă, dar poate efectua tranzacții comerciale la sediul care constituie extinderea societății-mamă.”*

*Sucursalele au un patrimoniu propriu, un scop de sine statator și organe proprii de conducere, precum și o anumită autonomie față de societatea-mamă. Ele **nu au însă personalitate juridică proprie, nu sunt subiect distinct de drept**. În virtutea caracteristicilor lor și a statutelor sau regulamentelor de organizare,*

sucursalele pot avea anumite drepturi de reprezentare in raporturile cu tertii, in virtutea unei delegari de atributii de reprezentare date de directorul societatii-mama. Aceasta delegare si limitele ei trebuie sa rezulte fie din statut, fie dintr-un mandat dat separat.

Ca atare, capacitatea de folosinta si de exercitiu are societatea-mama, iar aceasta poate delega exercitiul drepturilor reprezentantilor sucursalelor, pentru apararea drepturilor si intereselor acestora.

In lumina acestor asertiuni, sucursala poate fi privita ca o prelungire a societatii-mama, fara a avea o existenta de sine statatoare din punct de vedere juridic, putand fi considerata o delocalizare, in sens fizic, a societatii-mama.

Ca urmare, **sucursalele neavand personalitate juridica proprie, nu participa la raporturile juridice in nume propriu, iar raspunderea pentru obligatiile asumate se poate extinde asupra societatii-mama.** (...)

Obligatiile fiscale datorate statului roman din activitatile desfasurate de sucursala in Romania se regasesc, in urma desfiintarii sucursalei, in patrimoniul societatii-mama, chiar daca identificarea sucursalei din punct de vedere al TVA s-ar fi realizat pe un cod de TVA propriu. De asemenea, societatea mama a devenit, prin intermediul sucursalei, sibiect de drept fiscal roman si in materia impozitarii indirecte.

In consecinta, societatea mama este privita ca un contribuabil potrivit dreptului fiscal roman, decizia de impunere emisa pe numele acesteia si cu specificatia numelui sucursalei nu ar putea fi considerat un motiv de nulitate a actului administrativ fiscal, atata timp cat „**sucursala este integrata organic societatii fondatoare de care este dependenta nu doar economic, dar si juridic.**”

(...) Toate asertiunile anterioare induc, de asemenea, ideea ca **radierea sucursalei nu este un impediment pentru verificarea activitatilor derulate in Romania cand societatea mama avea calitatea de contribuabil, potrivit dreptului roman.**”

Avand in vedere cele mai sus prezentate, rezulta ca sunt neintemeiate atat argumentele contribuabilei referitoare la faptul ca raportul de inspectie fiscala si decizia de impunere contestate sunt nule, intrucat X a fost radiata de la ORC, potrivit Certificatului de radiere din data de 12.10.2011, cat si argumentele referitoare la faptul ca, intrucat nu mai avea calitatea de contribuabil, nu mai putea fi emisa o decizie de reverificare.

Totodata, contrar sustinerilor contribuabilei, reverificarea s-a realizat potrivit art. 105<sup>1</sup> din Codul de procedura fiscala, fiind emisa o decizie de reverificare, comunicata, pe care aceasta desi avea posibilitatea de a o contesta, nu a facut-o.

Drept pentru care, in conditiile ramanerii definitive a deciziei de reverificare, nefiind contestata in vederea desfiintarii pe cale administrativa sau judecatoreasca, urmeaza ca organul de solutionare a contestatiei din cadrul DGRFPB sa se pronunte numai asupra legalitatii stabilirii obligatiilor de plata individualizate prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S6 x.

**3.2 Referitor la obligatiile de plata individualizate prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S6 x:**

**3.2.1 Referitor la impozitul pe profit in suma de x lei si la taxa pe valoarea adaugata in suma de x lei:**

***Cauza supusa solutionarii este dacă contribuabila are drept de deducere a cheltuielilor, respectiv a taxei pe valoarea adăugată privind achiziția de servicii de la furnizorul SC X SRL, in conditiile in care, in urma verificarilor efectuate organele de inspectie fiscala s-a constatat ca societatea furnizoare este declarata inactiva incepand cu data de 11.06.2009, conform OPANAF nr. 1167/29.05.2009 (pozitia x), iar codul de inregistrare in scopuri de TVA i-a fost anulat incepand cu data de 01.07.2009.***

În fapt, X a dedus cheltuielile, inclusiv taxa pe valoarea adăugată provenind din facturi de achiziție emise de SC X SRL, societate declarata inactiva incepand cu data de 11.06.2009, conform OPANAF nr. 1167/29.05.2009 (pozitia x) si al carei cod de inregistrare in scopuri de TVA a fost anulat incepand cu data de 01.07.2009.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 11 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, **în vigoare la data de 01.07.2009**, potrivit carora:

“**Art. 11. - (1)** La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

(1<sup>1</sup>) Autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție efectuată de un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(1<sup>2</sup>) De asemenea, **nu sunt luate în considerare de autoritățile fiscale tranzacțiile efectuate cu un contribuabil declarat inactiv** prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Procedura de declarare a contribuabililor inactivi va fi stabilită prin ordin. **Lista contribuabililor declarați inactivi se publică pe pagina de internet a Ministerului Finantelor Publice - portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și va fi adusă la cunoștința publică în conformitate cu cerințele prevăzute prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”**

- coroborate cu prevederile OPANAF nr. 575/2006 privind stabilirea condițiilor și declararea contribuabililor inactivi, cu modificările și completările ulterioare:

«**Art. 3. - (1)** De la data declarării ca inactiv contribuabilul nu mai are dreptul de a utiliza facturi, facturi fiscale, alte documente sau formulare tipizate cu regim special.

(2) **Documentele fiscale emise de un contribuabil declarat inactiv cu încălcarea interdicției prevăzute la alin. (1) nu produc efecte juridice din punct de vedere fiscal.**”

- precum si prevederile art. 1 din OPANAF nr. 1167/2009 pentru aprobarea listei contribuabililor declarati inactivi, modificat prin OPANAF nr. 1179/2009, potrivit carora:

“Se aprobă "Lista contribuabililor declarați inactivi", prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin”, listă pe care se regăsește și SC X SRL.

În speta sunt aplicabile și dispozițiile art. 21 alin. (1) și alin. 4 lit. r) și art. 153 alin. (8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, potrivit cărora:

« **Art. 21 - (1)** (în vigoare pe întreaga perioadă supusă verificării) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare. (...)

**(4)** Următoarele cheltuieli **nu sunt deductibile**:

**(...) r) cheltuielile înregistrate în evidența contabilă, care au la bază un document emis de un contribuabil inactiv** al cărui certificat de înregistrare fiscală a fost suspendat în baza ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

“**Art. 153 (8)** (în vigoare la data de 01.07.2009) Organele fiscale competente pot anula înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol, dacă, potrivit prevederilor prezentului titlu, persoana nu era obligată să solicite înregistrarea sau nu avea dreptul să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol. De asemenea, **organele fiscale competente pot anula din oficiu înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol, în cazul persoanelor impozabile care figurează în lista contribuabililor declarați inactivi potrivit art. 11, precum și a persoanelor impozabile în inactivitate temporară, înscrisă în registrul comerțului, potrivit legii.** Procedura de scoatere din evidență este stabilită prin normele procedurale în vigoare. După anularea înregistrării în scopuri de TVA, persoanele impozabile pot solicita înregistrarea în scopuri de TVA numai dacă încetează situația care a condus la scoaterea din evidență.”

Se reține că, organele de inspecție fiscală când calculează un impozit sau o taxă, nu iau în considerare tranzacțiile efectuate cu un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

*1. Referitor la impozitul pe profit:*

Potrivit legislației în vigoare, la calculul profitului impozabil se cuprind cheltuieli deductibile, iar acestea sunt acele cheltuieli care sunt efectuate în scopul realizării de venituri impozabile. De asemenea, nu sunt cheltuieli deductibile acele cheltuieli înregistrate în evidența contabilă, care au la bază un document emis de către un contribuabil inactiv.

Rezultă astfel că, **în situația în care un contribuabil înregistrează în evidența sa contabilă o factură care este emisă de un contribuabil inactiv, cheltuielile aferente acelei facturi sunt nedeductibile la calculul profitului impozabil.**

*2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată:*

Potrivit prevederilor legale, dacă o persoană impozabilă figurează în evidența specială și în lista contribuabililor inactivi, atunci organele de inspecție fiscală **pot anula din oficiu înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA.**

În speta, potrivit constatărilor organelor de inspecție fiscală, în perioada iulie 2009 – decembrie 2010, SC X SRL a emis facturi deși a fost declarată inactivă și codul de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat, iar societatea contestată a înregistrat în contabilitate **aceste facturi fiscale care nu produc efecte juridice din punct de vedere fiscal** și a dedus taxa pe valoarea adăugată înscrisă în ele.

Nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a cauzei niciuna dintre motivatiile contestatarei cu privire la acest capat de cerere, avand in vedere ca, potrivit prevederilor art. 11 alin. 1<sup>2</sup> din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data de 01.07.2009:

- procedura de declarare a contribuabililor inactivi este stabilită prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală ;

- ordinul și lista contribuabililor declarați inactivi se comunică contribuabililor cărora le sunt destinate și persoanelor interesate, **prin afișarea pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală - la secțiunea Informații publice - Informații privind agenții economici;**

- declararea contribuabililor inactivi se face cu data intrării în vigoare a ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea listei contribuabililor declarați inactivi;

- prevederile legale in vigoare pe perioada supusa inspectiei fiscala **nu stipuleaza publicarea in Monitorul Oficial al Romaniei** a ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală prin care a fost aprobata lista contribuabililor declarați inactivi;

- decizia de reverificare nr. x nu a fost contestata.

Drept pentru care, verificarea starii furnizorilor nu este dificila, cata vreme simpla accesare a paginii de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală - secțiunea Informații publice - Informații privind agenții economici, permite identificarea tuturor societătilor cu care contestatara are relatii contractuale, in vederea verificarii starii de inactivitate a acestora, respectiv in vederea verificarii indeplinirii tuturor conditiilor legale privind deductibilitatea cheltuielilor, respectiv a TVA aferenta achizițiilor. Astfel ca, faptul ca nu a verificat pe site-ul ANAF starea societatii furnizoare, nu o absolve de vina.

Avand in vedere cele mai sus prezentate, rezultă că organul de inspectie fiscala din cadrul AFP Sector 6, in mod corect, a stabilit suplimentar diferentele de impozit pe profit in suma de x lei si de taxa pe valoarea adaugata in suma de x lei prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S6 x, urmare a faptul ca **X** a dedus cheltuielile, inclusiv taxa pe valoarea adăugată provenind din facturi de achizitie emise de SC X SRL, societate declarata inactiva incepand cu data de 11.06.2009, conform OPANAF nr. 1167/29.05.2009 (pozitia x) si al carei cod de inregistrare in scopuri de TVA a fost anulat incepand cu data de 01.07.2009.

### **3.2.2 Referitor la accesoriile in suma totala de x lei (x lei + x lei):**

***Cauza supusa solutionarii este daca organele de inspectie fiscala au stabilit corect suplimentar de plata accesoriile in suma de x lei (x lei + x lei), in conditiile in care, pe de-o parte, la pct. 3.2 al prezentei decizii s-a retinut ca fiind datorat debitul reprezentand impozit pe profit in suma de x lei, iar, pe de alta parte, sucursala a beneficiat nejustificat de rambursarea TVA in suma de x lei.***

**In fapt**, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S6 x s-au calculat accesorii in suma de x lei (x lei + x lei).

**In drept**, potrivit dispozitiilor art. 90, art. 119, art. 120 si art. 120<sup>1</sup> din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

“**Art. 90 (1)** Cuantumul obligațiilor fiscale se stabilește sub rezerva verificării ulterioare.”

« **Art. 119 (1)** Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere. »

« **Art.120 (1)** Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

**(2)** Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv. »

« **Art. 120<sup>1</sup> (1)** Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

**(2)** Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

**a)** dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

**b)** dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

**c)** după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

**(3)** Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Avand in vedere prevederile legale de mai sus, rezulta ca pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor de plata se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere. In cazul diferentelor suplimentare de creante fiscale stabilite de organele de inspectie fiscala dobanzile de intarziere se datoreaza începând cu ziua imediat următoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferenta si pâna la data stingerii acesteia inclusiv.

In speta, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S6 x emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-S6 x, organele de control din cadrul AFP Sector 6 au stabilit ca X datoreaza o obligatie de plata in suma de x lei reprezentand impozit pe profit. Pentru diferenta de impozit pe profit stabilita suplimentar s-au calculat, pentru perioada **25.10.2009 – 25.03.2013**, dobanzi si penalitati de intarziere in suma de x lei.

In ceea ce priveste TVA, s-a constatat ca sucursala **a beneficiat nejustificat de rambursarea TVA** in suma de x lei, suma care **a devenit de plata**, motiv pentru care s-au calculat accesorii in suma de x lei, pentru perioada **13.04.2010 – 25.03.2013**.

Nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei invocarea de catre contestatara a dispozitiilor art. 122<sup>2</sup> din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, avand in vedere retinerile de la pct. 3.1 din prezenta decizie,



precum si punctul de vedere al directiei de specialitate din cadrul MFP, din adresa nr. 690206/2014, inregistrata la DGRFPB sub nr. 33894/19.05.2014 potrivit caruia:

*“Potrivit dreptului roman incident in materia societatilor comerciale, sucursala nu intra sub incidenta reglementarilor specifice din materia dizolvarii societatilor comerciale, fie in temeiul Legii nr. 31/1990, fie in cadrul procedurii insolventei in temeiul Legii nr. 85/2006, atata timp cat aceasta nu are personalitate juridica. Pentru aceste elemente de drept sucursala se desfiinteaza fara a exista o dizolvare autentica, iar din aceasta ratiune, **apreciem ca pentru sucursale nu sunt aplicabile prevederile art. 122<sup>2</sup> din Codul de procedura fiscala. Aceasta insemand ca obligatia principala este purtatoare de accesorii fiscale dupa radierea sucursalei.**”*

Se retine ca in susținerea acestui capat de cerere, contribuabila nu a depus documente sau situatii din care sa rezulte ca accesoriiile au fost calculate eronat.

Drept pentru care, urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia formulata de **X**, cu privire la accesoriiile in suma de x lei (x lei + x lei) aferente impozitului pe profit si TVA.

Pentru considerentele aratate si in temeiul art. 43, art. 44 si art. 113 lit d din Legea societatilor nr. 31/1990, art. 6, art. 24 alin 4 si art. 37 din Legea nr. 26/1990, OPANAF nr. 575/2006, art. 1 din OPANAF nr. 1167/2009, art. 11, art. 21 alin. (1) si alin. 4 lit. r) si art. 153 alin. (8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 17, art. 26, art. 90, art. 119, art. 120, art. 120<sup>1</sup>, art. 122<sup>2</sup> din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata

## DECIDE

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de **X** impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S6 x, prin care s-au stabilit obligatii de plata in suma totala de x lei, care se compun din:

- x lei – impozit pe profit;
- x lei – accesorii aferente impozitului pe profit ;
- x lei – TVA;
- x lei – accesorii aferente TVA.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul București, în termen de 6 luni de la data comunicării.